

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 26.09.2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., po rozpoznaniu wniosku z dnia 31.08.2017r., ponownie ustalił wysokość kapitału początkowego M. P. na dzień 1.01.1999r. Do ustalenia wartości kapitału początkowego Zakład przyjął podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 1152,76zł. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych tj. od 1.01.1983r. do 31.12.1992r., wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 94,42%. Zakład wyjaśnił, że podstawę wymiaru kapitału początkowego ustalono w wyniku pomnożenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru wynoszącego 94,42% przez kwotę 1220,89zł, tj. kwotę bazową określoną w ustawie z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2016r., poz. 887) w następujący sposób: $94,42\% \times 1220,89zł = 1152,76zł$. Zakład przyjął okresy składkowe w ilości 22 lat, 4 miesiące i 21 dni, tj. 268 miesięcy. Organ rentowy wyjaśnił, że współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do 31.12.1998r. wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego wyniósł 89,43%, wskazując, że współczynnik ten służy do obliczenia części 24% kwoty bazowej. Wysokość 24% kwoty bazowej wynosi 293,01zł. Do obliczenia współczynnika przyjęto okresy składkowe i nieskładkowe łącznie w ilości 22 lat, 4 miesiące i 21 dni. ZUS wyjaśnił, że średnie dalsze trwanie życia wyrażone w miesiącach dla osób w wieku 62 lat wynosi 209 miesięcy zgodnie z komunikatem Prezesa GUS z 25.03.1999r. w sprawie tablicy średniego dalszego trwania życia kobiet i mężczyzn – M.P. Nr 12, poz. 173. Następnie Zakład wskazał, że obliczył wartość kapitału początkowego wnioskodawczyni na dzień 1.01.1999r. w następujący sposób: $293,01 \text{ zł} \times 89,43\%$ (współczynnik proporcjonalny) = 262,04zł, $(268 \text{ miesięcy składkowych} \times 1,3\%) : 12 \times 1152,76 \text{ zł (podst.wym.)} = 334,66 \text{ zł}$, co razem dało 596,69zł, które przemnożone przez 209 miesięcy średniego dalszego trwania życia dało kwotę 124708,21zł.

/decyzja k. 32-33 akt kapitałowych/

Następnie decyzją z dnia 27.09.2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. po rozpoznaniu wniosku z dnia 31.08.2017r. przeliczył wnioskodawczyni od dnia 1.08.2017r. emeryturę, tj. od miesiąca w którym zgłoszono wniosek. Zakład wyjaśnił, że podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji kapitału początkowego zewidencjonowanego na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Organ rentowy wyjaśnił, że emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. ZUS podał, że po przeliczeniu kapitału początkowego, kwota ponownie obliczonego i zwaloryzowanego kapitału początkowego na koncie wnioskodawczyni wynosi 347498,93 zł. Następnie organ rentowy wyjaśnił, że po ponownym ustaleniu wysokość emerytury wynosi: $(...),93/236,70 = 1468,10 \text{ zł}$. Emerytura wnioskodawczyni brutto po waloryzacjach od 1.08.2017r. wynosi 1601,06 zł. Jednocześnie Zakład wyjaśnił, że do obliczenia emerytury przyjęto średnie dalsze trwanie życia wynikające z tablicy trwania życia obowiązującej w dniu osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego, ponieważ jest dla wnioskodawczyni korzystniejsze, tj. niższe niż średnie dalsze trwanie życia ustalone na podstawie tablicy trwania życia obowiązującej w dniu zgłoszenia wniosku o emeryturę. Konkludując ZUS wskazał, że niniejszą decyzją Zakład wprowadził zmiany zgodnie z ustawą z dnia 28.07.2011r., zastosował zmiany od dnia 1.10.2013r. o wprowadzone ustawą z dnia 21.06.2013r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 960) oraz zastosował zmiany wprowadzone ustawą z dnia 5.03.2015r. (Dz. U. z 2015 r. poz. 552).

/decyzja k. 60 w aktach emerytalnych/

Uznając powyższe decyzje za krzywdzące, wnioskodawczyni w dniu 23.10.2017r. wniosła od nich odwołanie zarzucając, że zostały wydane niezgodnie ze stanem faktycznym, argumentując, że liczy się sierpień 1996r.

/odwołania k. 2 i k. 2 załączonych akt 2201/17/

Postanowieniem z dnia 23.11.2017r. Sąd Okręgowy w Łodzi na podstawie art. 219 k.p.c. połączył sprawę z odwołania M. P. od decyzji z dnia 27.09.2017r. prowadzoną za sygn. akt VIII U 2201/17 ze sprawą o sygn. akt VIII U 2200/17, która została zainicjowana odwołaniem wnioskodawczynie od decyzji z dnia 26.09.2017r. i postanowił rozpoznać łącznie pod numerem VIII U 2200/17.

/postanowienie k. 5 załączonych akt 2201/17/

W odpowiedziach na odwołania skarżącej od w/w decyzji ZUS wniósł o ich oddalenie podtrzymując dotychczasowe stanowisko w sprawie i przytaczając tożsamą argumentację na ich uzasadnienie, co w zaskarżonych decyzjach.

/odpowiedź na odwołanie k., a także k. 3 załączonych akt 2201/17/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczynie - M. P. urodziła się w dniu (...)

/niesporne, a nadto wniosek o rentę inwalidzką k. 1 akt rentowych/

Odwołująca od 1.05.1996r. do 28.02.2006r. pobierała rentę z tytułu niezdolności do pracy, która została obliczona z zastosowaniem wskaźnika wysokości podstawy wymiaru z 7 lat kalendarzowych z lat 1986-1992 wynoszącego 90,71%.

/niesporne, a nadto decyzja z dnia 29.08.1996r. k. 19 akt rentowych, decyzja z dnia 1.03.2006r. k. 66 akt rentowych/

Od 1.03.2006r. M. P. pobierała wcześniejszą emeryturę.

/decyzja z 21.03.2006r. k. 15 akt emerytalnych/

Decyzją z dnia 8.06.2012r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. ustalił, że wnioskodawczynie od 1.05.2012r. ma ustalone prawo do emerytury na podstawie art. 24 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

/niesporne, a nadto decyzja z dnia 8.06.2012r. k. 23 akt emerytalnych/

Do ustalenia wysokości kapitału początkowego na dzień 1.01.1999r. przyjęto w decyzji z dnia 20.09.2007r. wskaźnik wysokości podstawy wymiaru renty z tytułu niezdolności do pracy ustalonej w decyzji o jej przyznaniu, jako najkorzystniejszy w wysokości 90,71% wyliczony z lat 1986-1992.

/niesporne, a nadto decyzja z 20.09.2007r. k. 17 akt kapitałowych, k. 36 rentowych/

W dniu 27.07.2017r. wnioskodawczynie złożyła wniosek o ponowne przeliczenie świadczenia emerytalnego.

/wniosek k. 51 akt emerytalnych/

W odpowiedzi na powyższe pismo, ZUS doręczył wnioskodawczynie w dniu 29.08.2017r. zawiadomienie, w którym poinformował ją, że przedłożone przez nią dokumenty znajdują się w aktach rentowych, wobec czego brak jest podstaw do przeliczenia świadczenia. Jednocześnie ZUS poinformował ubezpieczoną, że w celu przeliczenia kapitału początkowego z uwzględnieniem ustawy z dnia 21.06.2013r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2013r., poz. 960) należy złożyć stosowny wniosek, który został do tego zawiadomienia załączony.

/zawiadomienie k. 58 akt emerytalnych/

W dniu 31.08.2017r. M. P. złożyła wniosek o ponowne ustalenie kapitału początkowego.

/wniosek k. 27-28 akt kapitałowych/

W rozpoznaniu tego wniosku organ rentowy przeliczył wskaźnik wysokości podstawy wymiaru stosując art. 174 ust. 3 b ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Najkorzystniejszy okazał się wskaźnik z lat 1983-1992, z uwzględnieniem podlegania ubezpieczeniu przez 5 miesięcy w 1985r. przez wnioskodawczynię, który to wskaźnik wyniósł 94,42%.

/wykaz wprowadzonych dochodów k. 30-31 akt kapitałowych, obliczenie wskaźnika wysokości podstawy kapitału początkowego ubezpieczonego k. 34 akt kapitałowych/

W konsekwencji zaskarżoną decyzją z dnia 26.09.2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., ponownie ustalił wysokość kapitału początkowego M. P. na dzień 1.01.1999r. W uzasadnieniu tejże decyzji ZUS wyjaśnił, że do ustalenia wartości kapitału początkowego przyjął podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 1152,76zł. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych tj. od 1.01.1983r. do 31.12.1992r. z uwzględnieniem proporcji w 1985r., tj. 5 miesięcy podlegania ubezpieczeniu, albowiem wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wynoszący z tych lat 94,42% okazał się najkorzystniejszy. Zakład wyjaśnił, że podstawę wymiaru kapitału początkowego ustalono w wyniku pomnożenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru wynoszącego 94,42% przez kwotę 1220,89zł, tj. kwotę bazową określoną w ustawie z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2016r., poz. 887) w następujący sposób: $94,42\% \times 1220,89zł = 1152,76zł$. Zakład przyjął okresy składkowe w ilości 22 lat, 4 miesięcy i 21 dni, tj. 268 miesięcy. Organ rentowy wyjaśnił, że współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do 31.12.1998r. wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego wyniósł 89,43%, wskazując, że współczynnik ten służy do obliczenia części 24% kwoty bazowej. Wysokość 24% kwoty bazowej wynosi 293,01zł. Do obliczenia współczynnika przyjęto okresy składkowe i nieskładkowe łącznie w ilości 22 lat, 4 miesięcy i 21 dni. ZUS wyjaśnił, że średnie dalsze trwanie życia wyrażone w miesiącach dla osób w wieku 62 lat wynosi 209 miesięcy zgodnie z komunikatem Prezesa GUS z 25.03.1999r. w sprawie tablicy średniego dalszego trwania życia kobiet i mężczyzn – M.P. Nr 12, poz. 173. Następnie Zakład wskazał, że obliczył wartość kapitału początkowego wnioskodawczyni na dzień 1.01.1999r. w następujący sposób: $293,01 \text{ zł} \times 89,43\%$ (współczynnik proporcjonalny) $= 262,04zł$, $(268 \text{ miesięcy składkowych} \times 1,3\%) : 12 \times 1152,76 \text{ zł}$ (podst.wym.) $= 334,66 \text{ zł}$, co razem dało 596,69zł, które przemnożone przez 209 miesięcy średniego dalszego trwania życia dało kwotę 124708,21 zł.

/decyzja k. 32-33 akt kapitałowych/

Następnie zaskarżoną decyzją z dnia 27.09.2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., po rozpoznaniu wniosku z dnia 31.08.2017r., przeliczył wnioskodawczyni od dnia 1.08.2017r. emeryturę, tj. od miesiąca w którym zgłoszono wniosek. Zakład wyjaśnił, że podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji kapitału początkowego zewidencjonowanego na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Organ rentowy wyjaśnił, że emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. ZUS podał, że po przeliczeniu kapitału początkowego, kwota ponownie obliczonego i zwaloryzowanego kapitału początkowego na koncie wnioskodawczyni wynosi 347498,93 zł. Następnie organ rentowy wyjaśnił, że po ponownym ustaleniu wysokość emerytury wynosi: $(...),93/236,70 = 1468,10 \text{ zł}$. Emerytura wnioskodawczyni brutto po waloryzacjach od 1.08.2017r. wynosi 1601,06 zł. Jednocześnie Zakład wyjaśnił, że do obliczenia emerytury przyjęto średnie dalsze trwanie życia wynikające z tablicy trwania życia obowiązującej w dniu osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego, ponieważ jest dla wnioskodawczyni korzystniejsze, tj. niższe niż średnie dalsze trwanie życia ustalone na podstawie tablicy trwania życia obowiązującej w dniu zgłoszenia wniosku o emeryturę. Konkludując ZUS wskazał, że niniejszą decyzją Zakład wprowadził zmiany zgodnie z ustawą z dnia 28.07.2011r., zastosował zmiany od dnia 1.10.2013r. wprowadzone ustawą

z dnia 21.06.2013r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z ;013 r. poz. 960) oraz zastosował zmiany wprowadzone ustawą z dnia 5.03.2015r. (Dz. U. z 2015 r. poz. 552).

/decyzja k. 60 w aktach emerytalnych/

Powyższy stan faktyczny był między stronami niesporny, a nadto wynikał z dokumentacji zgromadzonej w załączonych aktach ZUS-owskich. Powołanych dokumentów nie kwestionowała żadna ze stron, a i Sąd nie znalazł podstaw by czynić to z urzędu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołania ubezpieczonej, jako niezasadne nie zasługiwały na uwzględnienie.

W myśl art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych Ubezpieczonym (tekst jednolity: Dz.U. z 2017r., poz. 1383, ze zm.; dalej także ustawa emerytalna) urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego określonego w ust. 1a i 1b, z zastrzeżeniem art. 46, 47, 50, 50a, 50e i 184.

Podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art. 24 według art. 25. ust. 1 ustawy emerytalnej, stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, zwaloryzowanego kapitału początkowego określonego w art. 173-175 oraz kwot środków zewidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art. 40a ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych, z zastrzeżeniem ust. 1a i 1b oraz art. 185.

Emerytura, ustalana według zreformowanych zasad dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r., stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury, ustalonej w sposób określony w art. 25, przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi, w jakim ubezpieczony przechodzi na emeryturę z uwzględnieniem ust. 5 i art. 183 (art. 26 ust. 1 ustawy emerytalnej). Wiek ubezpieczonego w dniu przejścia na emeryturę wyraża się w ukończonych latach i miesiącach (ust. 2). Średnie dalsze trwanie życia ustala się wspólnie dla mężczyzn i kobiet oraz wyraża się w miesiącach (ust. 3). Prezes Głównego Urzędu Statystycznego ogłasza w formie komunikatu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski" corocznie w terminie do dnia 31 marca tablice trwania życia, z uwzględnieniem ust. 3, dla wieku ubezpieczonych określonego w myśl ust. 2 (ust. 4).

Zgodnie z treścią art. 174 ust.1 ustawy emerytalnej, kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12. Natomiast zgodnie z ust. 2 tego przepisu przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy: 1) okresy składkowe, o których mowa w art. 6, 2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5, 3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-3 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2. W myśl ust. 3 w/w przepisu podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się przed dniem 1 stycznia 1999 r.

Podstawę wymiaru emerytury i renty - w myśl art. 15 ust. 1 - stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub rentę, z uwzględnieniem ust. 6 i art. 176. W myśl ust. 6 na wniosek ubezpieczonego podstawę wymiaru emerytury lub renty może stanowić ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe w okresie 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku, wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu.

Natomiast stosownie do brzmienia ust. 2a tego samego przepisu, jeżeli nie można ustalić podstawy wymiaru składek w okresie pozostawania w stosunku pracy wskazanym do ustalenia podstawy wymiaru emerytury i renty, za podstawę wymiaru składek przyjmuje się kwotę obowiązującego w tym okresie minimalnego wynagrodzenia pracowników, proporcjonalnie do okresu podlegania ubezpieczeniu i wymiaru czasu pracy.

Z kolei na podstawie ust. 6 omawianego przepisu na wniosek ubezpieczonego podstawę wymiaru emerytury lub renty może stanowić ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe w okresie 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku, wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu.

Jak stanowi art. 15 ust. 4 w/w ustawy w celu ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty: 1) oblicza się sumę kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w ust. 3, w okresie każdego roku z wybranych przez zainteresowanego lat kalendarzowych, 2) oblicza się stosunek każdej z tych sum kwot do rocznej kwoty przeciętnego wynagrodzenia, ogłoszonej za dany rok kalendarzowy, wyrażając go w procentach, z zaokrągleniem do setnych części procentu, 3) oblicza się średnią arytmetyczną tych procentów, która, z zastrzeżeniem ust. 5, stanowi wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury lub renty, oraz 4) mnoży się przez ten wskaźnik kwotę bazową, o której mowa w art. 19, przy czym wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nie może być wyższy niż 250%, jednakże przy ponownym przeliczeniu wysokości emerytury należy mieć na względzie, iż zgodnie z art. 111 ust. 2 ustawy uwzględnia się kwotę bazową ostatnio przyjętą do obliczenia świadczenia.

Zgodnie z art. 174 ust.4 ustawy emerytalnej, do obliczenia kapitału początkowego dla osoby mającej ustalone prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy przyjmuje się, na jej wniosek, wskaźnik wysokości podstawy wymiaru renty przyjęty w decyzji ustalającej prawo do renty po raz pierwszy lub ponownie ustalającej jej wysokość.

Zgodnie zaś z treścią przepisu art. 174 ust. 3b w/w ustawy, który wszedł w życie w dniu 1.10.2013 r. (w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 21.06.2013r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych) jeżeli okres wskazany do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego obejmuje rok kalendarzowy, w którym ubezpieczony pozostawał w ubezpieczeniu społecznym na podstawie przepisów prawa polskiego jedynie przez część miesiący tego roku, do obliczenia stosunku sumy kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w art. 15 ust. 3, w okresie tego roku do przeciętnego wynagrodzenia, przyjmuje się sumę kwot przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za ten rok kalendarzowy odpowiednią do liczby miesięcy pozostawania w ubezpieczeniu.

Przytoczone zasady postępowania – w świetle uchwały Sądu Najwyższego z dnia 7.05.2003 r., III UZP 2/03 (OSNP 2003/14/338) - tak przy ustalaniu prawa do świadczenia, jak i jego przeliczaniu, pozwalają na ogólną uwagę, iż zamiarem ustawodawcy było umożliwienie ubezpieczonym dokonanie wyboru, w ramach prawa, najkorzystniejszego z ich punktu widzenia okresu, z którego podstawa wymiaru składek ubezpieczeniowych, będzie stanowić podstawę wymiaru świadczenia.

Mając na uwadze powyższe uwagi Sąd Okręgowy zważył w pierwszej kolejności, że w realiach niniejszej sprawy zgodnie z przytoczonym wyżej brzmieniem przepisu art. 174 ust. 3b ustawy emerytalnej, przepis ten ma zastosowanie jedynie do wysokości kapitału początkowego.

Jednocześnie zauważyć należy, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych, w oparciu o ten przepis dokonał przeliczenia wysokości kapitału początkowego ubezpieczonej rozpoznając wniosek odwołującej z dnia 31.08.2017r., czemu dał wyraz w pierwszej zaskarżonej decyzji z dnia 26.09.2017 r.

Sąd Okręgowy zważył, że organ rentowy ustalając ponownie w zaskarżonej decyzji z dnia 26.07.2017r. dla wnioskodawczyni wartość kapitału początkowego na dzień 1.01.1999r. do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego przyjął wskaźnik wysokości podstawy wymiaru obliczony z lat 1983-1992 wynoszący 94,42% ponieważ okazał się on najkorzystniejszy. Do wyliczenia tego wskaźnika ZUS uwzględnił proporcjonalnie podleganie przez 5

miesiący ubezpieczenia w 1985r. przez ubezpieczoną, ponieważ taką możliwość daje powołany wyżej art. 174 ust. 3b ustawy emerytalnej. Dodać należy, że w chwili ustalania decyzją z dnia 8.06.2012r. dla wnioskodawczyni prawa do emerytury na podstawie art. 24 ustawy emerytalnej nie było możliwości uwzględnienia proporcji podlegania przez ubezpieczoną przez 5 miesięcy w 1985r. do wyliczenia wskaźnika 94,42% z lat 1983-1992, a wskaźnik ten wyliczony w 2012r. bez uwzględnienia w/w okresu ubezpieczenia w 1985r. z lat 1983-1992 wyniósłby 87,68% (pismo ZUS – k.3 odwrót).

W sprawie nie ulega również żadnym wątpliwości, że w związku ze zwiększeniem obliczonego kapitału początkowego w zaskarżonej decyzji z dnia 26.09.2017r. wzrosła również wysokość podstawy wymiaru kapitału początkowego.

W tym stanie rzeczy w związku ze wzrostem kapitału początkowego Zakład Ubezpieczeń Społecznych prawidłowo zatem dokonał przeliczenia wysokości przyznanego ubezpieczonej świadczenia emerytalnego na podstawie art. 24 cyt. ustawy w drugiej zaskarżonej decyzji z dnia 27.09.2017r. Sąd Okręgowy zważył przy tym, że wnioskodawczyni, aż do zakończenia niniejszego postępowania sądowego nie złożyła żadnych nowych dokumentów, ani wniosków dowodowych. Stosownie zaś do treści art. 116 ust. 5 ustawy do wniosku o emeryturę lub rentę powinny być dołączone dowody uzasadniające prawo i wysokości tego świadczenia, co oznacza, że ciężar dowodu w tym zakresie spoczywa na wnioskodawcy (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28.03.2001 r., II UK 297/00).

Reasumując, Sąd Okręgowy uznał, że obie zaskarżone decyzje odpowiadają prawu w związku z czym odwołania od tych decyzji jako niezasadne należało na mocy cytowanych wyżej przepisów oraz art. 477¹⁴ §1 k.p.c. oddalić.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem i pouczeniem o sposobie i terminie do wniesienia apelacji doręczyć wnioskodawczyni.

A.P.

29.03.2018r.